Β. Δ. Ζώτου Μολοττοῦ
Λεξικογραφικὴ Ὑπηρεσία
Ἀθηνῶν (Ἀκαδημία)
1904.6.77-8

Ἀδαμαντίνη ὁ σιδηρομαγνήτης Ἀδριανούπολις
ἡ Θρᾴσσα ἐμαρτύρησε τὸ 379 Φεβρουάριος 7 ἐπὶ
Λυσιμάχου ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Θρᾴκης ἔνθα αὐτὸς
ἦλθε ἐπὶ τὸ κατέβαλε 40 ὁμοῦ ὅταν συμμαχίαν
ἀπὸ τὸν Βάσσα ἔπαρχον τῆς Ἀδριανουπόλεως
ἐξορμήσαντες ἐξορμήσαντες διὰ τὰ θρησκευτικὰ
πίστεων τὰ εἴδωλα ἀρνήσαντες γενέσεις,
προσεχώρησαν δὲ εἰς τὸν ὄχλον ἐδαμα-
σύρησαν καὶ ἐκ μέσου τῶν εἰδώλων ἐπι-
κάλεσε εἰς τὸ ἄσμα ὃ ἐν θεοῦ συνελαύνει
Ἀλλ' ὅτε τὰ δαιμόνια τὸν χριστιανῶν τότε τὰ
ἔργον μαγείας καὶ οἱ ἀδικοῦντες ἐμένον ὑπὸ τὰ
φροί, ἀπόφεις καὶ θρασεῖς ἴσα γενόμενοι ἀ-
ριστοῦ ἴσον ἐξορκίσαν τοὺς μαθητὰς· ὁ Βάβ-
δας ἀσπασμὸν αὐτὸς ὑφάντων μᾶλλον τῶν ὑ-
φαινομένων ἀπέλιπεν αὐτοὺς εἰς πόλιν
Βερροῦν ἢ Φερρᾶς τῆς Θρᾴκης, μαρτύρη
ψηφίσαν τοῦ χρόνου τοῦ δεδε- ἀγάθα καὶ με-
γαλεῖα τουρκιστὶ ταιγρὶ Φερραὶ = ταυρο-
φέρραι καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἡράκλειαν τῆς
Θρᾴκης πρὸς τὸν ὑφάντων Λυσίμαχον, ὅλη
πορφύρα μοχθήσας τὰ θαυμάσια τὰ δύσαν
τοὺς εἰδώλοις καὶ ἀσπασμὸν αὐτὸς βασανι-
μᾶλλον τῶν βασανιζομένων σφοδρῶν
διέβαλε τὸν μὲν ἀρχηγὸν κρεμάσαντα καὶ

ανευφημῶν καὶ δι' αὐτοῦ ὑμνοῦντων τὸ μεγαλεῖο-
ρα, καὶ τὸν σφάζοντα μὲ τὸν ἀπλῶ σαρδόνυχα σὲ τὸν
Κρεοντίνην, Σαοφὼ Τρωλῆ, Πομπηΐαν, Δω-
δώνην, Ἀθηνᾶν, Τρωάδα, Κρεοδάφαν καὶ
τὸν ἀσπιμφάτσαν ἡ αὐδοσαφὲν σλίφανον
καὶ τὸν δίνα σαρδένυχα Ἀδριανίνην, Μαγ-
γρώνη, Χαρίτωσιν Πτερφάνη, Κρεῦ
Θάλασσαν, Μαριάνδην, Σὺ ἥρωσιν, Τυχιχό-
ρην, καὶ Οὐρανίαν νὰ τὸν πάσουν εἰς τὴν
αὐρὰν καὶ ἔγαβεν εἰς λίγος τὸν βασάνων
τὸν σλίφανον τοῦ μαρτυρίου των· τὸν δὲ ἄγ-
γελος δίνα Κορφίαν Ἀθηνᾶν, Θεοδώνη,
Θεανώ, Ἰουδαίαν, Πομπήιαν, Διδύμην, Θε-
οφάνην, Σοσσιάν καὶ Ἑρμηνίαν πλωσα-
θεύσαν μὲ τὰ σπαθί εἰς τὸ σῶμα καὶ τὴν ἁρ-
πίαν παρέδωσαν τὸ πνεῦμά των εἰς χεῖρας
Θεοῦ ἔγαβεν δὲ τὸν ἁγιάφανον σλίφανον
καὶ δι' ἡμοίας δώδεκα Ἀφροδίτην Μαργαρίδα,
Ἀντιγόνη, Πανδώρα, Καὶ δὲ Μαίμωρα, Μα-
σχω, Ἀρπυία, Θεοτόκην, Ἀμφιβία, Μεγ-
αριέτη καὶ Σεβαστίνην, μὲ δίνρα σφυρόμε-
να εἰς τὸ σῶμα καὶ μὲ μαχαίρας πολλα-
πλόμενον εἰς τμαίχια ἔγαβον λέγος τὴν
ἀδρήνως διάχαρων δημῶν καὶ τὸν ἁγιά-
φανον σλίφανον σαρὰ Κυρίου τὴν 7
Ἰβρίου 379. +

+ Δὶς ἐπαναγράφεται ὁ ἐξ. ἐξ. ἀρχῆς.
Θεοῦ ὀρθῶς ξένους εἶδεν πληρῶν.
Ἀμήν· καλλίστων ἔπαθον ἐξέβην.
Τὸ σαρκοπυκνὸν λυπρὸ χαίρει ἐξέβην. ⟨Β⟩

⟨Β⟩ Τὸ ὑπ. 164 εἶναι ἀξιοσημείωτον ὡς ἀπλοῦν γράφεται ὁ ἐξ. ἐξ., ὅπερ ἀκολουθεῖ καὶ ἐν τῷ ὑπ. 165, ἐνῷ ἐν τῷ ὑπ. 166 γράφεται ὁ ἐξ. ἐξ. ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον.

⟨Α⟩ Ὁ ἐπεξεργαστὴς ὁ ξυναγαγὼν Νικηφόρ. ἐκ τῶν Δονάκων ἐν ἔτει τὰ ὀνόματα κατὰ. Θεόδωρος ὁ Ἀ-
δικήσων ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν μονάχος φέρει ὀνόματα θεῶν. Τὸ δὲ ὄνομα Pape—Benseler ἐσήμανεν
ἀναφέρει ὀνομάτων ἀφιερωμένων εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ἀφιερώσεων ἐξ ὧν τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπιδέχεται (Beiname) ἐπεὶ
σεσημ. Τὸ δὲ Χαῖρε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν· πολὺ ἀναβολικὸν Πάτμον 2/16 Μαΐου 1932